

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Hospodin je spravedlivý ve všech svých cestách, milosrdný ve všech svých skutcích. Hospodin je blízko všem, kteří volají k němu, všem, kdo ho volají opravdově. Vyplňuje přání těch, kdo se ho bojí, slyší, když volají o pomoc, a zachrání je. Všechny, kdo ho milují, Hospodin ochraňuje, ale všechny svévolníky vyhlazuje. Z mých úst zazní chvála Hospodinu, jeho přesvatému jménu bude dobrořečit všechno tvorstvo navěky a navždy. Ž 145, 17-21

VSTUPNÍ MODLITBA

Hospodine, náš Bože,
k Tobě se obracíme, když je nám nejhůř, k Tobě pozvedáme svá srdce, když potřebujeme Tvé Slovo a k Tobě se utíkáme, když sami nevíme, kudy kam. A Tobě děkujeme, že nás přijímáš do své milostivé náruče, že se nás ujímáš, když jsme sami ztraceni a že nám podáváš svou pomocnou ruku, když sami tápeme. A prosíme Tě, smiluj se nad námi a požehnej nám, když čekáme, až za námi i ve svém Synu přijdeš. Prosíme Tě, buď s námi se všemi a dávej nám k tomu i svého Ducha, který nepomíjí a vede nás na cestu k Tobě. Amen.

1. ČTENÍ Gn 3, 1-7

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,

prosíme Tě za všechny, kdo hledají to pravé světlo do svých životů, prosíme Tě za všechny, kdo se nad něčím trápí, ať už nad tímto světem nebo nad něčím jiným.

Prosíme Tě za všechny, kdo hledají cestu k Tobě, Ty sám jim pomáhej svou přítomností i na všech cestách.

Prosíme Tě za všechny, kdo se bojí, že budou bloudit v temnotách, prosíme Tě, ať světlo Tvé přítomnosti prosvěcuje jejich i naše duše.

A prosíme Tě za všechny, kterým se ztrácí naděje, že zase bude líp a prosíme Tě, aby se vše zase v dobré obrátilo.

A všechny své modlitby vkládáme do té, kterou jsi nás naučil: Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno Tvé, přijď království Tvé Amen.

POSLÁNÍ A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. Říkámeli, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu. Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. 1.J 1, 5-7

POŽEHNÁNÍ ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ) J 3, 14-21

Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

Milí přátelé,
hranice mezi vírou a nevírou je někdy velice tenká. Ono nejde ani tak o to, že bez víry je věčné zahynutí a s vírou není soud. Spíš jde o to, že s vírou je věčný život a bez víry není jakoby nic. A věčný je život v tom, že nekončí smrtí, ale pokračuje někde na věčnosti. A na věčnosti pokračuje tak, že se tam setkáme se Synem člověka, Božím Synem. A ten byl Bohem na svět poslán proto, aby ho zachránil neboli spasil. A spasil ho proto, že si svět prochází soudem neboli krizí a potřebuje Krista. A Krista potřebuje ne proto, aby ho odsoudil, ale naopak. A Bůh svět tak moc miluje, že těm, kdo věří v jeho Syna, nabízí i život věčný. A život věčný proto, že ani svět nekončí tady a

ted', ale mění se v něco ještě lepšího, neboť i z toho soudu a probíhající krize by i celý svět měl vyjít lepší než předtím.

A k tomu potřebuje víru. Nebo spíš ty, kteří věří. A ty, kteří věří, získá tak, že jim nabídne světlo. A to jim nabídne tak, že osvětlí i celý svět, neboť světlo nepřichází ze světa, ale naopak. Na svět. A ten světlo potřebuje proto, aby si je lidé mohli i zamilovat a přicházet k němu, ke světlu. A k němu přicházet i kvůli pravdě, která člověka vede k tomu, aby věřil, že i svět má nějakou naději. A ta je v tom, že si i lidé více zamilují světlo než tmu, ale ne tu pozemskou, ale tu nebeskou, která je povede i k pravdě, která je i v Bohu.

Takže tu máme hned tři oblíbená témata, víru, naději a lásku. Ale víru ve věčný život, naději v to, že i každý z nás má nějakou šanci a lásku ke světlu, které osvěcuje nejen celý svět, ale tak trochu i nás samé. Nebo spíš naše vlastní svědectví o Bohu, který to všechno takříkajíc zastřešuje. A to tak, že vydává svého jediného Syna, aby i nám ukázal, že víra v něj vede právě k věčnému životu a tím i ke spáse a záchraně nejen celého světa, ale i ke světlu, které vede zpět k němu samému. Takže i ta víra, naděje a láska vede jakoby k sobě. Nebo spíš zpět k Bohu, kam míří i celý náš život a všechny životy. K Bohu, který ani svého Syna neposlal proto, aby tento svět nějak soudil, ale právě naopak, aby v něho každý i uvěřil. A víra není k soudu, ale ke spáse a k záchraně i celého světa a každého z nás.

A víra nejen v to, že nebudu souzen nebo obava z nevíry, která by mohla vést k věčnému zatracení, ale víra ve jméno jednorozeného Syna Božího. Víra ve jméno. Víra v Ježíše Krista. Víra v toho, kterého poslal nejen sám Bůh, ale který byl jeho jednorozeným Synem daným i za nás. Víra v toho, který sem byl poslán, aby nikdo, kdo věří, nemusel hynout, ale mohl věřit, že život může být i věčný. A víra v toho, kdo sám vede i k víře, která člověka, ale i celý svět zachraňuje nejen k věčnému životu, ale i k víře jako takové.

Víra, která se věří a víra, kterou se věří. Víra, která se věří, je ta, která vede právě k víře jako takové, k víře, která ničemu nebrání ani tomu, když ji někdo odmítá, k víře, která věří tomu, že stojí za to věřit a která se věří tak, že právě ve jméno jednorozeného Syna Božího. Víra v Krista a tím i Boha, který sem přichází ve svém Synu, abychom i my mohli žít. Víra, která se věří a jinak to ani nejde.

Víra, kterou se věří. To je ta víra, která nám dává i něco jako smysl života, víra, kterou se věří v to, že i tento svět má nějaký smysl a víra, že i my máme nějakou naději. Víra, s jakou se přistupuje i k životu jako takovému a víra, kterou se věří i tak, že se o ni jakoby můžeme i opřít a může nám dát i to, že se nemusíme bát, že bychom o ni nějak přišli. Víra jako způsob myšlení, které vede nejen k víře jako takové, ale i ke skutečnému životnímu smyslu. Víra, že nejen že má smysl věřit, ale i v toho, kdo nás má i zachránit.

A to ne z tohoto světa, ale i s tímto světem, který však potřebuje světlo. A to světlo nepohltí ani tma, pokud v něj lidé i uvěří nebo spíš uvěří v toho, kdo přichází v Bohu. A v Bohu přichází ten, koho Bůh i posílá, aby v něj lidé i mohli uvěřit. A lidé uvěří jen v toho, kdo přichází i ve světle toho, který prosvěcuje i celý svět, který jako by jen čekal na své spasení a záchranu. Lidé uvěří v Krista a tím i Boha, když k nim přijde ve světle toho, kdo je i tou pravdou a životem, totiž ve světle jeho lásky a milosti, z níž žijeme i my.

To jsou však lidé, kdo jsme i my. I my jsme lidé, kteří žijí na tomto světě a jako takoví potřebujeme víru, kterou bychom mohli věřit, že vše směřuje k dobrému a že to dobré je i v tom, že i tento svět má nějakou naději. A ta naděje je v tom, že budeme spaseni a zachráněni nejen my, ale právě i celý svět. A ten bude spasen a zachráněn tak, že uvěří nejen v to, co my, ale jakoby i sám za sebe. Že uvěří proto, že sám bude moc dobře vědět, že tím to nekončí, a to ani žádným soudem ani žádnou krizí, ale světlem, které přichází i k nám.

Světlem, které osvěcuje nejen naše temnoty, případně celý svět, ale i to, že jsme i jako lidé prosvěceni Boží láskou, která nám dává i svého jediného Syna a spolu s ním i věčný život, abychom ani my v tom světě nezahynuli. Světlem, které nám ukazuje směr i cíl, abychom nemuseli bloudit v temnotách, ale mohli se vydat i tou cestou, kterou nám dává Bůh a tím nás jakoby zachraňuje.

A to nejen od věčného zahynutí, ale právě i k věčnému životu, který nekončí smrtí, ale pokračuje tam, kde nás čeká ještě něco lepšího, co i jakoby vytrvá a povede nás až k samotnému Bohu, odkud ta pomoc již přišla v podobě jeho jednorozeného Syna. Plného milosti a pravdy. A také světla, které proto přišlo na tento svět, abychom se i my měli podle čeho orientovat a nemuseli bloudit v temnotách.

Milí přátelé, žijeme ve světě, který teprve čeká na svou spásu a záchranu. Ve světě, který čeká na světlo Ježíšovy přítomnosti a ve světě, který si sice žije svým vlastním životem, ale současně touží i po tom věčném. A touží po něm proto, že sám nechce, aby to všechno skončilo tady a teď, ale mohlo pokračovat i někam dál. Klidně až tam, kde začne i něco nového a dosud neprozkoumaného.

A tím novým není jen Boží láska ke světu, ale i každému člověku, který nejen že věří, ale i ve světle Kristovy přítomnosti věří i ve věčný život, který ho po smrti, a nejen zániku tohoto světa, který nás asi ještě přežije, dovede až k Bohu samému a do jeho přítomnosti. A tím novým je i Boží láska k nám, která překonává i všechny soudy a odsouzení a vede i ke světlu, které už jen ukazuje cestu, směr i cíl. A tím vším jsme obklopeni i my, kdo jakoby čekáme na příchod Syna člověka, kterého sem posílá sám Bůh, abychom v něj nejen mohli věřit, ale také uvěřit, že ani tento svět jen tak neskončí, ale i jeho čeká záchrana a spása, ve kterou doufáme i my. Amen.